

[Bente Juncker]

Af den rapport, der er kommet fra det tekniske udvalg – den gule – fremgår det, at en række betingelser skal opfyldes, hvis man som mål for en arbejdstidsnedsættelse har, at flere kommer i arbejde, og at det sker uden negative samfundsøkonomiske konsekvenser. Kan der opstilles troværdige modeller, hvor disse krav opfyldes, kan næppe nogen have indvendinger mod, at en gradvis nedsættelse af arbejdstiden påbegyndes. Men det må ske igennem aftaler mellem arbejdsmarkedets parter på grundlag af seriøse drøftelser med udstrakt forhandlingsvilje fra begge sider. De lovmæssige ændringer, der i så fald kan følge i kølvandet, må folketinget til den tid tage sig af.

For at blive ved den omtalte rapport synes jeg, at den må siges at mane til betydelig forsigtighed. Der kan ikke anvises nogen entydig vej til en fornuftig løsning, ikke gives garantier for bestemte reaktionsmønstre. Resultatet af en given model er helt afhængigt af, hvilke forudsætninger der indbygges, afhængigt af de aftaler, der indgås på arbejdsmarkedet.

Flere kendte erhvervsfolk har på det seneste over for pressen givet deres bud på løsning af arbejdstidsproblemet. Én advarer mod chokvirkninger og anbefaler i givet fald små skridt ad gangen. En anden har tænkt helt utraditionelt og foreslår ferieforkortelse og bortfald af en række løntillæg mod et sabbatår hvert tiende år med uddannelsesformål for øje. Også menige avislæsere har givet deres besyv med gennem læserbreve, og man kan roligt sige, at emnet arbejdsløshed/arbejdstid optager folk overalt i samfundslivet – naturligvis, for det er ikke ligegyldigt, når mange tusinde mennesker oplever ledigheden. Ledigheden er uforskyldt for alle disse.

For at afbøde noget af det har regeringen indgået forlig med de radikale. Hr. Svend Aukens kritik af forliget med de radikale om jobtilbudsordningen skyder langt over målet. Centrum-demokraterne synes, det er positivt, at der gives adgang til uddannelsestilbud i dagpengeforløbet fremfor de ustandselige jobtilbud. Den ledige kan komme ud af den traume, det er kun at skulle være på en arbejdsplads i 7-9 måneder. Når den ledige er faldet til, skal der gøres plads for en ny. Ved en kortere uddannelse og eventuelt med supplerende kurser kan den arbejdsløse opnå

større erhvervskompetence og derved få et varigt job.

Dagsordenen af 20. marts 1984 pålagde regeringen de nu gennemførte trepartsdrøftelser. Arbejdsministeren har i dag erklæret sig parat til nye drøftelser, og det finder CD særdeles positivt. Alle parter må kunne tale sammen i et fælles ønske om at finde bæredygtige løsninger.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Fru Bente Juncker sagde netop nu, at der skulle gives et uddannelsestilbud, mens man får arbejdsløshedsunderstøttelse. Vi kan jo undre os over, hvordan den holdning er kommet frem, efter at vi i foråret fik stemt et forslag ned, der præcis gav udtryk for det, fru Bente Juncker her sagde.

Jeg vil gerne spørge fru Bente Juncker, om de forhandlinger, fru Bente Juncker her til sidst sagde hun var så glad for skulle genoptages, skal bruges til det, fru Bente Juncker sagde i Radioavisen her kl. 12.00, nemlig at det var udsigtsløst, hvad regeringen og de radikale var blevet enige om, og at man måske skulle give et uddannelsestilbud i stedet for det 1. jobtilbud. Det var der mere perspektiv i. Er det noget, der står til troende, og er det noget, der tegner centrum-demokraterne? Det synes jeg det er værd at vide under de kommende forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg vil sige til hr. Kaj Poulsen: for vores vedkommende er det underordnet, om man starter med et jobtilbud eller man starter med et uddannelsestilbud. Man kan for vores skyld godt bytte om på de to ting.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Når man hører Radioavisen og hører fru Bente Juncker her, så konstaterer man, at fru Bente Juncker tager den argumentation op, de borgerlige partier har brugt om det perspektivløse i den argumentation, socialdemokratiet har brugt, nemlig at hvis det er sådan, vi skal hjælpe de mennesker, der her er tale om, så må det da være perspektivrigt at give dem et uddannelsestilbud først i stedet for at